

Dosar nr. 3ra-1393/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani jud: Gh. Mîțu
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău jud: E. Palanciuc, A. Malii, V. Clima

Î N C H E I E R E

07 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Direct Trans Service”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Direct Trans Service” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea deciziilor,

împotriva deciziei din 02 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea de apel declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Direct Trans Service” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 21 februarie 2017,

c o n s t a t ă :

La 04 martie 2015, SRL „Direct Trans Service” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamanta SRL „Direct Trans Service”, a invocat că, la 11 iulie 2013, Direcția Control Fiscal a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău a efectuat controlul fiscal la SRL „Direct Trans Service” pentru perioada de activitate 01 ianuarie 2011-31 mai 2013, cu întocmirea actului de control nr. 5-658928, prelungit pe formularul nr.3- 511806, în rezultatul căruia a fost adoptată decizia nr. 154a/2/9 din 09 septembrie 2013 cu privire la suspendarea cazului și efectuarea unui control fiscal repetat privind corectitudinea calculării, declarării venitului impozabil pentru perioadele fiscale A/2011 și A/2012 și achitării impozitului pe venit provenit din activitatea de antreprenorial pentru perioada fiscală A/2012.

Reclamanta SRL „Direct Trans Service”, a menționat că, întru executarea Deciziei nr. 154a/2/9 din 09 septembrie 2013, la 18 februarie 2014, Direcția Control Fiscal a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău a efectuat controlul fiscal repetat pentru perioada de activitate 01 ianuarie 2011-31 mai 2013 cu întocmirea

actului de control nr.5-665185, în rezultatul căruia a fost adoptată decizia nr.326/2/9 din 13 martie 2014 a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, contestată la data de 10 aprilie 2014. Prin decizia nr. 83 din 08 mai 2014 a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău a fost respinsă contestația împotriva deciziei nr.326/2/9 din data de 13 martie 2014 a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău.

Reclamanta SRL „Direct Trans Service”, a indicat că, la 22 mai 2014 a contestat decizia nr.83 din 08 mai 2014 și prin decizia nr. 239 din 19 iunie 2014 s-a admis contestația. Prin decizia nr.261 din 18 iulie 2014 a fost suspendată executarea deciziei nr.326/2/9 din 13 martie 2014 asupra cazului de încălcare a legislației și a fost obligat Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău să efectueze control fiscal repetat la SRL „Direct Trans Service”.

Reclamanta SRL „Direct Trans Service”, a relatat că, Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău a efectuat controlul fiscal repetat pentru perioada de activitate 01 ianuarie 2011- 31 mai 2013 cu întocmirea actului de control nr.5- 669691, prelungit prin actul 5-669692 din 31 octombrie 2014, în rezultatul căruia a fost adoptată decizia nr.2225/2/9 din 09 decembrie 2014, prin care a fost completată și modificată decizia nr.326/2/9 din 13 martie 2014 a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău.

Reclamanta SRL „Direct Trans Service”, a indicat că, prin decizia nr. 2225/2/9 din 09 decembrie 2014 prin care a fost completată și modificată decizia 326/2/9 din 13 martie 2014, SRL „Direct Trans Service” a fost supusă unor încasări de ordinul penalităților, amenzilor. Nefiind de acord cu ultima decizie adoptată, a contestat-o la 29 decembrie 2014 și prin decizia nr. 15 din 22 ianuarie 2015 a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, recepționată la 05 februarie 2015, a fost respinsă contestația depusă și menținută decizia nr. 2225/2/9 din 09 decembrie 2014 a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău.

Reclamanta SRL „Direct Trans Service”, a declarat că, decizia este ilegală, deoarece prin efectuarea controlului activității SRL „Direct Trans Service” în perioada A/2011 - A/2012 de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău a fost constatată micșorarea venitului obținut ca rezultat al prestării serviciilor de transportare a pasagerilor pe rute internaționale cu 673 554 lei, inclusiv: pe anul 2011 cu 200 241 lei, pentru anul 2012 cu 473 313 lei, fapt stabilit prin contrapunerea datelor de evidență contabilă și a documentelor primare cu informația parvenită de la Departamentul Poliției de Frontieră despre numărul de pasageri, ce au traversat frontiera de stat al RM cu mijloacele de transport ale SRL „Direct Trans Service”. Sumele venitului din vânzări, calculate adăugător au fost efectuate conform informației parvenite Departamentul Poliției de Frontieră. Impozitul pe venit a fost calculat rezultând din activitatea tuturor unităților de transport, indicate și pe întreaga perioadă de timp a anilor 2011- 2012.

Reclamanta SRL „Direct Trans Service”, a indicat că, de fapt, circumstanțele sunt altele și anume: - automobilul Mercedes XXXXXX s-a aflat în posesiunea și exploatarea SRL „Direct Trans Service” în perioada 31 octombrie 2012- 01 iunie 2013 (în baza contractului de locațiune nr. 5 încheiat la 31 octombrie 2012 și reziliat la 01 iunie 2013); automobilul Mercedes XXXXXX s-a aflat în posesiunea SRL „Direct Trans Service” în perioada 01 martie 2011 - 31 octombrie 2012 (în baza contractului de locațiune nr. 1 încheiat la 01 martie 2011 și reziliat la 31 octombrie 2012); automobilul Vagon XXXXXX s-a aflat și a activat în cadrul SRL „Direct Trans

Service” în perioada 09 iulie 2011 - 13 martie 2012 (în baza contractului de locațiune nr.2 încheiat la 09 iulie 2011 și reziliat la 13 martie 2012); automobilul Volkswagen Crafter XXXXXXXX s-a aflat în locațiunea SRL „Direct Trans Service” în perioada 07 martie 2012- 04 iunie 2012 (în baza contractului de locațiune f/nr., încheiat la 07 martie 2012 și reziliat la 04 iunie 2012); - automobilul Mercedes XXXXX s-a aflat în locațiunea SRL „Direct Trans Service” în perioada 04 iunie 2012- 01 februarie 2013 (în baza contractului de locațiune nr.5 încheiat la 04 iunie 2012 și reziliat la 01 februarie 2013).

Reclamanta SRL „Direct Trans Service”, a relatat că, unitățile de transport indicate au fost folosite la transportarea pasagerilor în perioada indicată în contractele de locațiune și impozitul pe venit de către SRL „Direct Trans Service” a fost calculat, rezultând din perioadele de timp în care unitatea de transport de pasageri a adus profit SRL „Direct Trans Service”, însă inspectorii fiscali, la efectuarea controlului, au luat în considerare alte perioade de timp ale anului 2011 și anului 2012, când aceste unități de transport se aflau în locațiunea altor agenți economici.

Reclamanta SRL „Direct Trans Service”, a invocat că, estimarea veniturilor rezultând din numărul de pasageri care au traversat frontiera, nu este corectă, deoarece datele prezentate de Departamentul Poliției de Frontieră nu sunt corecte și contravin realității, fiind în divergență cu numărul de pasageri indicați în carnetele foii de parcurs (INTERBUS). Prin folosirea unor date incorecte, de către inspectorii fiscali au fost depistate acele încălcări, care în viziunea lor au dus la micșorarea venitului obținut ca rezultat al prestării serviciilor de transportare a pasagerilor pe rute internaționale cu 673554 lei, inclusiv pe anul 2011 cu 200241 lei, pentru anul 2012 - 473313 lei și datorită acestui fapt, SRL „Direct Trans Service” a fost nejustificat sancționată.

Reclamanta SRL „Direct Trans Service”, și-a întemeiat acțiunea în baza prevederilor art. 267 alin.(1), 268 alin.(1), 269 alin.(2), 274 Cod fiscal.

Reclamanta SRL „Direct Trans Service”, a solicitat anularea deciziei nr. 15 din 22 ianuarie 2015, anularea deciziei nr. 2225/2/9 din 09 decembrie 2014 prin care a fost modificată decizia nr. 326/2/9 din 13 martie 2014, anularea deciziei nr. 326/2/9 din 13 martie 2014.

La 09 iunie 2016, SRL „Direct Trans Service”, reprezentată de avocatul Vitalie Pîslariuc, a depus cerere de completare a temeiurilor acțiunii prin care a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată anularea deciziei IFS mun. Chișinău nr. 15 din 22 ianuarie 2015, anularea deciziei IFS mun. Chișinău nr. 2225/2/9 din 09 decembrie 2014, anularea deciziei IFS mun. Chișinău nr. 326/2/9 din 13 martie 2014.

Prin hotărârea din 21 februarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost respinsă ca nefondată cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Direct Trans Service” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la anularea deciziilor.

Prin decizia din 13 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Direct Trans Service” și s-a menținut hotărârea din 21 februarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere

Limitată „Direct Trans Service” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la anularea deciziilor.

Prin decizia din 07 februarie 2018 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Direct Trans Service” prin intermediul avocatului Svetlana Voevuțkaia-Pîslariuc, s-a casat decizia din 13 septembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Direct Trans Service” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la contestarea deciziilor, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată.

Prin decizia din 02 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Direct Trans Service” și s-a menținut hotărârea din 21 februarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Direct Trans Service” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la anularea deciziilor.

În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 326/2/9 din 13 martie 2014 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către SRL „Direct Trans Service”, în rezultatul examinării actului de control nr.5-665185 din 18 februarie 2014, întocmit în rezultatul controlului fiscal repetat, conform art. 241 alin.(2) Cod fiscal, s-a decis încasarea la buget a sumei impozitelor și plăților calculate în rezultatul controlului: I) 224241 lei-impozitul pe venit; II) a calcula în fișa contului personal taxa de stat pentru eliberarea autorizațiilor pentru transporturi rutiere internaționale în sumă de 2650,34 lei; III) a micșora impozitul pe venit din salariu cu 35 lei; IV) a încasa cuantumul contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii diminuat pentru anul 2011 în sumă de 98 lei; V) a încasa la buget majorare de întârziere (penalitate) pentru neachitarea în termen a plăților calculate în rezultatul controlului:-29073 lei pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit conform art. 228 alin.(2) Cod fiscal;-105 lei pentru neachitarea contribuțiilor de asigurări sociale angajatorului conform art. 10 alin.(2) al Legii cu privire la bugetul asigurărilor sociale de stat pe anul 2011 nr.54 din 31 martie 2011; VI) a aplica amendă pentru încălcările legislației fiscale:-50000 lei pentru lipsa parțială a evidenței contabile conform art. 257 alin.(5) Cod fiscal;-23239 lei pentru diminuarea impozitului pe venit pentru anul 2011 conform art. 261 alin.(4) Cod fiscal; -44034 lei pentru diminuarea impozitului pe venit pentru anul 2012 conform art. 261 alin.(4) Cod fiscal;-2000 lei pentru întocmirea neconformă a dării de seamă fiscală unificată pentru anul 2011, a declarației cu privire la impozitul pe venit pe perioada fiscală – anul 2012 conform art. 260 alin.(3) Cod fiscal; VII) a aplica amendă pentru încălcarea legislației:-98 lei –în mărime de 100% pentru diminuarea cuantumului contribuțiilor asigurărilor sociale de stat obligatorii stabilite în sumă fixă conform art. 30 al Legii privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489 din 08 iulie 1999, art. 10 alin. (6) al Legii cu privire la bugetul asigurărilor sociale de stat pentru anul 2012 nr. 270 din 23 noiembrie 2011; VIII) a aplica amendă pentru încălcarea legislației-3856 lei pentru nerestituirea în termen a numerarului neutilizat în casa

întreprinderii conform art. 10 alin. (5) al Legii cu privire la antreprenoriat și întreprinderi nr. 845 din 03 ianuarie 1992.

Instanța de apel a stabilit că, prin decizia nr. 154a/2/9 din 09 septembrie 2013 a Inspectoratului Fiscal de Stat, emisă în rezultatul examinării actului de control nr. 5- 658928 întocmit în rezultatul controlului efectuat la 11 iulie 2013 la SRL „Direct Trans Service” pentru perioada de activitate 01 ianuarie 2011- 31 mai 2013, s-a decis suspendarea examinării cazului de încălcare a legislației și efectuarea unui control fiscal repetat privind corectitudinea calculării, declarării venitului impozabil pentru anul 2011-2012 și achitării impozitului pe venit provenit din activitatea de antreprenoriat pentru perioada fiscală an. 2012.

Instanța de apel a reținut că, prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 261 din 18 iulie 2014 pe marginea contestației f/nr și fără dată depusă de SRL „Direct Trans Service” împotriva deciziei nr. 326/2/9 din 13 martie 2014 asupra cazului de încălcare a legislației și deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 83 din 08 mai 2014 pe marginea contestației s-a decis suspendarea executării deciziei nr. 326/2/9 din 13 martie 2014, asupra cazului de încălcare a legislației și s-a obligat Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău să efectueze un control fiscal repetat; s-a decis efectuarea controlului fiscal repetat privind corectitudinea calculării și plenitudinea achitării la buget a impozitelor, taxelor și plăților pentru perioada 01 ianuarie 2011 - 31 mai 2013, cu respectarea procedurii de efectuare a controlului fiscal și înlăturării neajunsurilor, iar rezultatele controlului fiscal să fie perfectate conform legislației în vigoare.

Totodată, instanța de apel a accentuat, că prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 2225/2/9 din 09 decembrie 2014 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către SRL „Direct Trans Service”, în rezultatul examinării actului de control fiscal repetat nr. 5-669691 prelungit pe formularul nr. 5-669692 din 31 octombrie 2014 privind rezultatele controlului fiscal repetat referitor la corectitudinea calculării și plenitudinea achitării la buget a impozitelor și taxelor, efectuat întru executarea deciziei nr.261 a Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, emisă pe marginea contestației împotriva deciziei nr. 326/2/9 din 13 martie 2014, s-a decis a completa și modifica decizia nr. 326/2/9 din 13 martie 2014 a Inspectoratului Fiscal de Stat, după cum urmează: în partea constatatoare: a) capitolul III, litera d), liniuța a 3-a se exclude; b) capitolul III, litera d) aliniatul 2, sintagma „516413 lei” se substituie cu sintagma „202946 lei”, sintagma „978524 lei” se substituie cu sintagma „474593 lei”, sintagma „77462 lei” se substituie cu sintagma „30442 lei”, iar sintagma „146779 lei” se substituie cu sintagma „48391 lei”; în partea decisivă: a) capitolul I, sintagma „224241 lei” se substituie cu sintagma „78833 lei”; b) capitolul V, liniuța 1-a, sintagma „29073 lei” se substituie cu sintagma „11273 lei”; capitolul VI, liniuța a 2-a, sintagma „23239 lei” se substituie cu sintagma „9133 lei”; capitolul VI, liniuța a 3-a, sintagma „44034 lei” se substituie cu sintagma „14517 lei”; în rest decizia nr. 326/2/9 din 13 martie 2014 a rămas în vigoare și obligatorie pentru executare.

Instanța de apel a reținut că, prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 15 din 22 ianuarie 2015 pe marginea contestației împotriva deciziei nr.

2225/2/9 din 09 decembrie 2014 a Inspectoratului Fiscal de Stat s-a decis de a fi considerată neîntemeiată contestația depusă de către contribuabil în lipsa temeiului legal de anulare sau modificare a deciziei contestate; s-a respins contestația depusă și s-a menținut decizia nr. 2225/2/9 din 09 decembrie 2014 a Inspectoratului Fiscal de Stat, fiind obligatorie pentru executare.

Instanța de apel a stabilit că, în cadrul controlului fiscal la aspectul corectitudinii declarării venitului impozabil pentru anii 2011 - 2012 și achitării impozitului pe venit provenit din activitatea de antreprenariat, prin contrapunerea datelor expuse în extrasul Departamentului Poliției de Frontieră și a celor din evidența contabilă a contribuabilului în ce privește numărul de pasageri, care au traversat frontiera de stat cu unitățile de transport: Mercedes XXXXXX, Mercedes XXXXXX, Mercedes XXXXXX, Mercedes XXXXXX, Mercedes XXXXXX, Vagon XXXXXX, Volkswagen Crafter XXXXX și Mercedes XXXXXX, cu certitudine s-a stabilit divergențe în ceea ce ține de numărul de pasageri care au traversat frontiera cu unitățile de transport respective cu numărul de pasageri indicat în foile de parcurs prezentate de contribuabil.

Instanța de apel a reținut că, prin cererea de chemare în judecată formulată, societatea reclamantă a solicitat anularea sumelor în partea ce ține de calcularea prin metode și din surse indirecte a impozitului pe venit provenit din activitatea de întreprinzător pentru anii 2011 și 2012 menționând, că datele furnizate de către Departamentul Poliției de Frontieră al Republicii Moldova nu sunt reale, întrucât în unele cazuri numărul pasagerilor depășește cu mult numărul locurilor în unitățile de transport, iar în alte cazuri numărul pasagerilor reflectați de entitate în carnetul foii de parcurs (INTERBUS) este mai mare decât în informația prezentată de Departamentul Poliției de Frontieră, însă, afirmațiile expuse de către apelanta-reclamantă sunt declarative și nu se confirmă prin lucrările dosarului. Or, contribuabilul nu a probat prin mijloace de probă pertinente și admisibile că informația care a stat la baza emiterii deciziilor contestate furnizată Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău de către Departamentul Poliției de Frontieră a fost una eronată sau inexactă.

Instanța de apel a remarcat că, deși în procesul examinării cauzei în prima instanță, reprezentanții reclamantului au fost obligați să prezinte un tabel cu divergențe referitor la informația care a stat la baza emiterii deciziilor contestate furnizată Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău de către Departamentul Poliției de Frontieră și datele concrete din foile de parcurs, aceștia așa și nu au prezentat tabelul solicitat, invocând că nu sunt de acord cu datele reflectate în actele de control și în deciziile de aplicare a sancțiunilor fiscale.

Instanța de apel a reținut că, instanța de fond a obligat reprezentanții reclamantului să prezinte originalele foilor de parcurs și copiile acestora pentru perioada în litigiu, în vederea contrapunerii datelor din foile de parcurs cu informația furnizată Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău de către Departamentul Poliției de Frontieră, dar, nici această obligație reprezentanții reclamantului nu au executat-o.

Instanța de apel nu poate reține drept temei de anulare a actelor administrative contestate nici argumentul societății apelante, care susține că organul fiscal a ignorat faptul că unitățile de transport nu au fost în toată perioada supusă controlului în locațiune la SRL „Direct Trans Service”, așa cum în cadrul controlului fiscal a fost efectuată contrapunerea datelor expuse în extrasul privind traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova prezentat de Departamentul Poliției de Frontieră și a evidenței contabile a întreprinderii, fiind luat în calcul termenul de arendă al mijloacelor de transport, fapt expres stipulat în actul de control nr. 5-665185 din data de 18 februarie 2014, confirmate ulterior în actul de control nr. 5-665185 din 18 februarie 2014.

Instanța de apel a remarcat că, prin acțiunea formulată, SRL „Direct Trans Service” a invocat drept temei de anulare a deciziilor contestate faptul că contribuabilul nu a fost citat în mod legal de către organul fiscal la examinarea cazului de încălcare a legislației fiscale, însă, aceste aserțiuni ale reclamantului se combat prin lucrările dosarului, care atestă cert că la examinarea cazului de încălcare a legislației fiscale contribuabilul societatea cu răspundere limitată „Direct Trans Service” a fost citată prin citațiile nr. 071490 din 05 noiembrie 2014, nr. 072177 din 04 decembrie 2014 și citația nr. 076150 din 15 ianuarie 2015, care au fost atașate la dosar.

Instanța de apel a indicat că, decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău din 13 martie 2014, nu poate fi privită ca un act administrativ separat, de vreme ce aceasta a fost modificată prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău din 09 decembrie 2014, și în condițiile în care prin lucrările dosarului se confirmă că contribuabilul a fost citat pentru examinarea cazului de încălcare a legislației fiscale prin citațiile nr. 071490 din 05 noiembrie 2014 și nr. 072177 din 04 decembrie 2014, presupusele vicii de procedură au fost înlăturate de către organul fiscal.

Cât privesc dispozițiile art. 129¹ Cod Fiscal invocate de apelantă în susținerea poziției de anulare a actelor administrative contestate, instanța de apel a reținut că, norma legală respectivă a fost introdusă prin Legea nr. 71 din 12 aprilie 2015, în vigoare din 01 mai 2015, pe când, decizia de aplicare a sancțiunilor fiscale a fost adoptată la data de 09 decembrie 2014.

Instanța de apel a reținut că, nu este aplicabilă nici norma art. 234 alin. (5) Cod Fiscal, așa cum controlul efectuat conform actului de control nr. 5-658928 prelungit pe formularul nr. 3-511806 din 11 iulie 2013, s-a finalizat cu adoptarea deciziei nr. 154a/2/9 din 09 septembrie 2013, prin care s-a dispus suspendarea examinării cazului de încălcare a legislației și efectuarea unui control fiscal repetat și nicidecum nu cu adoptarea deciziei asupra cazului de încălcare a legislației fiscale.

Prin urmare, nu este relevant argumentul apelantei care susține că nu putea fi inclusă în actul de control la efectuarea controlului fiscal repetat informația suplimentară parvenită de la Departamentul Poliției de Frontieră. Mai mult, se atestă că norma art. 234 alin. (5) Cod Fiscal absolvă contribuabilul de aplicarea amenzilor

și penalităților în condițiile stabilite expres și nicidecum nu absolvă contribuabilul de la calcularea plăților de bază – impozitelor și taxelor.

Instanța de apel a reținut că, reclamanta SRL „Direct Trans Service” a contestat în instanța de judecată inclusiv și decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 15 din 22 ianuarie 2015, prin care a fost respinsă contestația contribuabilului depusă împotriva deciziei de aplicare a sancțiunilor fiscale.

Instanța de apel a concluzionat că, decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 15 din 22 ianuarie 2015, nu este act administrativ, legalitatea căruia ar putea fi verificată pe calea contenciosului administrativ, așa cum prin această decizie a fost respinsă contestația (cererea prealabilă) a contribuabilului, depusă împotriva deciziei de aplicare a sancțiunilor fiscale.

Instanța de apel consideră că, circumstanțele pricinii și normele materiale au fost stabilite și aplicate just de către prima instanță, argumentele contrare ale apelantului fiind nefondate sau irelevante speței, fapt pentru care a respins apelul declarat, și a menținut hotărârea primei instanțe.

La 21 august 2018, SRL „Direct Trans Service”, a depus recurs împotriva deciziei din 02 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Direct Trans Service” să fie admisă integral.

În motivarea cererii de recurs, recurentul SRL „Direct Trans Service” a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe le consideră neîntemeiate fiind emise contrar prevederilor legale. Recurentul își întemeiază recursul în baza prevederilor art. 432 alin. (2) lit. a), b), alin. (4) Cod de procedură civilă. Instanța de apel a încălcat normele de drept material și procedural, nu a aplicat legea ce urma a fi aplicată, a apreciat în mod arbitrar probele prezentate, aplicând eronat regulile cu privire la sarcina probațiunii, neoferind răspuns la toate circumstanțele și argumentele invocate în cererea de apel.

Recurentul SRL „Direct Trans Service”, a menționat că, instanța de apel a examinat cauza formal fără stabilirea obiectului material litigios, fără determinarea normelor legale aplicabile fiecărei categorii de încălcări invocate de IFS mun. Chișinău și fără trecerea circumstanțelor cauzei prin prisma normelor legale aplicabile.

Recurentul SRL „Direct Trans Service” a indicat că, instanța de apel fără a oferi o argumentare motivată temeiurilor și circumstanțelor invocate în cererea de apel, s-a limitat la indicarea că IFS mun. Chișinău, a emis decizii întemeiate și că atât timp cât SRL „Direct Trans Service” nu a probat prin careva probe pertinente și concludente esența temeiurilor sale invocate în cererea de chemare în judecată.

Recurentul SRL „Direct Trans Service” a relatat că, impozitul pe venit pentru anul 2011 era fixat la cota zero, conform art. 15 a titlului II al Codului Fiscal al RM în vigoare pentru acea perioadă. Prin urmare, dispozițiile IFS mun. Chișinău din deciziile contestate ce țin de - suma de 30 442 lei, impuse spre achitare la buget ca impozit pe venit pentru perioada anului 2011; penalitate de 11 273 lei pentru ne-

achitarea impozitului pe venit în termen și amenda de 9 133 lei pentru diminuarea impozitului pe venit pentru anul 2011 cât și amenda de 2 000 lei pentru întocmirea neconformă a declarației fiscale sunt contrare legislației în vigoare.

Recurentul SRL „Direct Trans Service” a indicat că, instanțele judecătorești urmau să aplice prevederile art. 15 din Codul Fiscal, la aprecierea legalității deciziilor fiscale contestate dar nu au făcut acest lucru, ceea ce constituie o încălcare a normele de drept material și procedural.

Recurentul SRL „Direct Trans Service” a indicat că, instanța de apel judecând apelul a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor cauzei, referindu-se în decizia sa în general doar la constatările făcute de prima instanță, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii supuse apelului sub toate aspectele, în raport cu regulile și normele de drept ce guvernează litigiul dat.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 02 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată recurenteii, la data de 06 iulie 2018, prin scrisoarea de expediere nr. 7391 (f. d. 87, vol. II), însă la materialele cauzei lipsesc date despre recepționarea acesteia, iar în cererea de recurs recurenta SRL „Direct Trans Service” a indicat că, a recepționat decizia din data de 02 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, la data de 13 iulie 2018 (f. d. 89 vol. II).

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost depus de către SRL „Direct Trans Service”, la 21 august 2018, cu respectarea termenului indicat la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

La 24 septembrie 2018, în adresa intimatului Serviciului Fiscal de Stat, a fost expediată copia recursului declarat de SRL „Direct Trans Service”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

La 04 octombrie 2018, Serviciul Fiscal de Stat a depus referință la cererea de recurs declarată de SRL „Direct Trans Service”, prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Direct Trans Service”, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Direct Trans Service”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de SRL „Direct Trans Service”, se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii, doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL „Direct Trans Service”.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 alin. 1 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Direct Trans Service”, împotriva deciziei din 02 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Direct Trans Service” împotriva Serviciul Fiscal de Stat cu privire la contestarea deciziilor.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan